

Z historie školy v Křetíně

Mgr. Ivana Pfefrová

Nechtež maličkých přijít ke mně a nebraňte jim, neboť jejich jest království nebeské (sv. Marek, kap. X. verš 14) – tak zněl nápis na štítu nejstarší doložené školy ve Křetíně. Jednalo se o dřevěnou budovu, vystavěnou dle starého způsobu, která stála naproti kostelu poblíž vrchnostenské sýpky a jejíž střecha nemálo trpěla tíhou sněhu, padajícího se v době zimní ze sýpky panské. Dle místního podání byla vystavěna o 50 let dříve než kostel (stavba kostela započala r. 1708). Můžeme-li těmto pramenům věřit, klademe počátek organizovaného školství ve Křetíně do r. 1658. Popisovaný stav budovy byl jistě havarijní, nicméně věnujme ještě několik slov této první křetínské škole: na obou stranách a za domem byly malá květnice a sad založeny. V předu poblíž cesty mezi dvěma lipami stála stará, nadobro omšená socha sv. Jana Nepomuckého, která r. 1818 přenesena byla ku hřbitovní zdi naproti faře.

Havarijní stav budovy a množící se populace se zvětšujícím se počtem dorůstajících školních dětí vedl duchovní i světskou vrchnost k rozhodnutí, aby byla pořízena nová prostranná budova z dobrého staviva. Stavba započatá r. 1807, vyrostla na louce přiléhající k pozadí farské zahrady, byla ukončena 1808. Mimo dětí ze Křetína a přifařených osad (Prostřední Poříčí, Dolní Poříčí, Břesic a ½ Vranové) uvádějí prameny z r. 1878 přískolení obce Lazinova a zbývající poloviny Vranové. Údržba školní budovy přináležela vrchnosti křetské a podle počtu povinných školních dětí z Lazinova a Vranové též vrchnosti letovské. Bohužel, až zkušenost přinesla poznání, že vybrané místo nebylo pro výstavbu školy vhodné – vysoká vlhkost zapříčinila hnilobu všech dřevěných částí budovy (kronika zmiňuje dokonce tzv. školní déšť, kdy v zimních měsících voda ze stropu skapávala), přístup ke škole znesnadňovalo velké množství tvořícího se ledu.

Bylo tedy přistoupeno k výstavbě další školní budovy. Pozemek k výstavbě tentokrát daroval Theodor Desfours-Walderode, stavbu provedl Křetínský rodák – stavitel František Dvořák, stavba stála 13 315 zl. 17 kr. A tak se ve staré školní kronice dočítáme, že se 9. 10. 1882 sešla v Křetíně komise k prozkoumání nové, trojtřídní školní budovy v Křetíně, dnes č.p. 55. Proti užívání školní budovy nebylo shledáno c.k. inženýrem Beschelem připomínek. Přítomní zástupci obcí se zavázali přenechat část z výměry školního pozemku učitelům, ve zbývající části byla umístěna rozsáhlá školní zahrada, školka (ovocnářská), a letní tělocvična. Od roku 1883 byla tedy škola rozšířena na trojtřídku, ve škole působili 3 učitelé: nadučitel, učitel a podučitel.

Z roku 1884 máme doloženo přískolení obce Křetín, Lazinov, Dolní a Střední Poříčí, Vranová.

V r. 1898 započala jednání o rozšíření dosavadní trojtřídky ve Křetíně na školu pětitřídní. Ukázalo se, že by bylo zapotřebí zřídit pro tento účel novou školní budovu. V tuto chvíli přichází zástupce obce Vranová s prohlášením, že Vranová si postaví samostatnou školu. Odškolení bylo obci Vranová povoleno 25. 7. 1898, v prosinci byl ve Vranové vybrán dům k adaptaci a 1. září 1900 byla nová škola ve Vranové vysvěcena. Ke slávě při vysvěcení školy ve Vranové bylo ze Křetína vypraveno procesí. (Historie školy ve Vranové končí zrušením školy k 1. 9. 1972.)

Taktéž v roce 1898 zřídila Augusta Desfours Walderode v dřívější budově myslivny (Křetín č.p. 1) klášter Milosrdných sester a v něm umístila dětskou opatrovnu. Zařízení bylo otevřeno 26. 8. 1898, v r. 1900 zřízena v klášteře pracovna ručních prací ženských pro děvčata škoře odrostlá. Zařízení bylo v r. 1901 uzavřeno.

Ve školním roce 1907/1908 bylo výnosem zemské školní rady upraveno vedení školních kronik, napříště tedy budeme pravidelně informováni o počtu žáků, složení učitelského sboru a se změnami v organizaci školy. Dosavadní zapisované údaje - pro nás sice nesmírně cenné - byly zapisovány nahodile, podle toho, jakou důležitost jim pisatel přikládal.

Využijeme tedy uvedených údajů a všimneme si počtu žáků na trojtřídní škole ve Křetíně v letech 1907 – 1917 :

Škol.rok	1907/ 1908	1908/ 1909	1909/ 1910	1910/ 1911	1911/ 1912	1912/ 1913	1913/ 1914	1914/ 1915	1915/ 1916	1916/ 1917
Počet žáků	254	266	256	263	305	179	181	190	199	206

Vzhledem k přeplněnosti Obecné školy ve Křetíně povolila c.k. zemská školní rada výnosem za dne 16. 3. 1908 na žádost obce Prostřední Poříčí vyškolení ze školního obvodu Křetínského a zřízení samostatné školy dvojtřídní na Prostředním Poříčí. Výuka započala 16. 9. 1912.

V letech 1909 – 1912 byla ve Křetíně provizorně zřízena tzv. pobočka III. třídy – v prostorách bývalého kláštera byly odděleně od chlapců vyučovány dívky III., hoši byli vyučováni ve III. třídě přímo ve školní budově. Po dostavbě školy na Prostředním Poříčí byla tato pobočka v klášteře zrušena.

Jistě nebudeme tehdejšími učiteli závidět pracovní podmínky a mzdu: Např. v roce 1907 - 1908 učitelé vyučovali v I. Třídě 79, ve II. Třídě 80 a ve III. třídě dokonce 105 žáků! Příjmy učitelů činily v tuto dobu ročně: nadučitel 3 050 K/služného/rok, učitel 1 800K/služného/rok, podučitel 1 200K/služného/rok.

O rozvoj školy pečovala Místní školní rada (ve složení z r. 1909): předseda Fab. Klofáč, rolník ze Křetína; místopředseda František Kulda, nadučitel; členové: Robert Stecher, správce velkostatku; P. Vincenc Habeš, farář; Jan Němec, rolník z Prostř. Poříčí; Jan Doskočil, rolník z Dolního Poříčí a František Konůpka, rolník z Lazinova.

Z jejich jednání se dozvídáme:

- r. 1909 byl byt nadučitelův rozšířen o jednu světničku, takže nyní nadučiteli náleží celé 1. patro ve školní budově
- r. 1911 škola optřena hromosvodem za 180 K
- r. 1911 pořízeno do školy 6 tabulí do tříd, přestavěny záchody a znovu zřízena žumpa

Z dalších údajů vedených ve školské kronice se pak dozvídáme o tíživé situaci v období I. světové války. V r. 1914 odešlo ze zdejšího hejtmanství do války 100 učitelů. Ze školy ve Křetíně byl odvelen učitel Jaroslav Walter (byl r. 1914 u Halíče raněn a ranění podlehl), vzhledem k tomu, že za něj nebylo možné získat náhradu, vyučovalo se polodenně. III. třída se učila dopoledne, II. třída odpoledne. Polodenní výuka setrvala až do konce války, neboť k obtížím personálním zakrátko přibyly starosti s otopem –

venkovské školy v době válečné nouze nedostávaly vůbec žádný příděl uhlí. Topilo se pouze v jedné třídě.

Konec 1. světové války a vznik Československa byl náležitě oslaven. Teprve v r. 1919 započalo vyučování s kompletním pedagogickým sborem: nadučitel Kulda F., Bělehrádková M., Burkoňová B., Janků G.

Stav poválečného hospodářství, drahota a nastávající hospodářská krize se odrážely také v životě školy.

Ve školním roce 1923/1924 byly zavedeny změny ve vyučovacích předmětech. Nově se zavedly ruční práce pro chlapce ve II. a III. třídě, povinně se zavedla tělovýchova i pro dívky (ve všech třídách po 2 h), v 8. ročníku rozšířeno vyučování o domácí nauky. Zatímco učitelé vítají, že škola začíná lépe připravovati pro život, veřejnost reptá – neb na hru není prý času...

Užitečnost a prospěšnost nových předmětů se učitelům podařilo prokázat. Křetínští učitelé se projeví poměrně významně také jako reformátoři prvorepublikového školství – od r. 1927 se aktivně zúčastňují přednášek tzv. Nových škol (reformní hnutí za proměnu českého školství v meziválečném období), v rozmezí 1928 – 1938 učitelé školy dokonce na vyzvání školního inspektora přednášejí o reformních postupech ve školství na schůzích Nových škol ve Skalici nad Svit., řídící učitel Gustav Janků přednášel v r. 1932 na ustavující schůzi Pedagogického centra v Brně.

Zemský školní inspektor uznal Křetínskou školu 1932 – 1933 za reformní pokusnou školu a doporučil ji učitelstvu z okolí k exkurzím. Tento zápis v kronice komentuje řídící učitel Gustav Janků povzdechem: „Byli jsme jedinou školou, kde provádějí se reformní pokusy ve staré budově s nedostatečným vybavením.“ Křetínští učitelé touží po nové, moderně vybavené škole.

Učitelé na škole v uvedeném školním roce: G. Janků, Daňková B., Šplíchal R.

Doléhající hospodářská krize má za následek klesající počet žáků. V r. 1936/1937 je vyučováno 98 žáků a se školou je jednáno o snížení počtu tříd na dvě.

Škola obecní smíšená

Nicméně školní kronika z r. 1940 uvádí školu obecní smíšenou, trojtřídní, sídlící v budově dnešní MŠ, č.p. 55.

Ve školním roce 1940/1941 se ve třech třídách vzdělávalo 112 žáků. Zatímní řídící učitelka B. Daňková, učitelé Z. Burkoň, B. Tomanová, H. Nováková, O. Jelínková.

Ve školním roce 1944/1945 byla na výuku němčiny přijata M. Krušinová.

Také válečné události se dotkly křetínského školství. Nejprve 8. – 10. 4. 1945 procházející německé vojsko použilo školní místnosti k odpočinku, následně 27. 4. 1945 byla škola včetně učitelského bytu německým vojskem obsazena, zařízení tříd a vybavení kabinetu bylo vyházeno. 6. 5. dostávají Němci rozkaz k odchodu.

Konečně 10. 5. přivítání první vojáci Rudé Armády, 11. 5. pak Křetín uvítal příslušníky zahraniční Československé armády. Po svatodušních svátcích byla škola uklizena a slavnostně zahájeno vyučování v osvobozené zemi.

Výnosem Ministerstva školství bylo v červnu 1945 žactvo 6. - 8. ročníku převedeno do měšťanské školy do Letovic. Na škole ve Křetíně zůstalo jen žactvo 1. - 5. postupného ročníku. MNV za předsednictví G. Janků podal žádost o zřízení újezdní měšťanské školy, žádosti bylo vyhověno (viz níže).

Elektrifikace školní budovy proběhla ve školním roce 1946/1947. V dalším školním roce probíhaly v budově školy stavební úpravy – třídy trpěly nedostatkem světla, proto bylo přistoupeno k probourání nových oken do zahrady, původní okna byla zaslepena. Veřejností tato aktivita není dobře přijímána. Mnozí občané se nad přestavěním oken rozčilují: „... prý děti nebudou viděti na silnici, nebudou viděti ani pohřebních ani svatebních průvodů...“

Dále školní kronika připomíná slavnost k odhalení pamětní desky školnímu radovi Františku Marešovi – 28. 9. 1947.

Ve školním roce 1948/1949 byl vydán nový učební plán a učební osnovy pro školy národní. Bojovalo se také proti alkoholismu – v týdnu od 7. – 12. 3. 1949 byl vyhlášen týden střízlivosti, protože „Pijáctví brzdí úsilí o výstavbu republiky. Pití a práce jsou nejpříkřejší protivy.“

Učitelé však nežili pouze prací. Ve školní kronice čteme, že 26. 6. 1949 nebylo na školách boskovského okresu vyučováno. Učitelstvo se zúčastnilo Dne učitelské radosti v Letovicích. Bohužel, kronika již neuvádí nad čím že se tam učitelé radovali.

S potěšením se dočítáme, že také na děti se myslelo. Školní rok 1951/1952 byl ukončen pohoštěním ve zdejší cukrárně. Všichni žáci bylo pohoštěni zmrzlinou a zákusky v hodnotě 780,- korun. Pro zajímavost si uvedme učitele, kteří na škole pracovali – ředitelka M. Vocilková, učitelky Tůmová a Přikrylová. Do 1. – 5. ročníku docházelo 76 žáků.

Újezdní měšťanská škola

Byla slavnostně otevřena 9. 9. 1945 v upravených prostorách tzv. starého zámku (stará škola, č.p. 40). Na zřízení školy přispěly politické strany i jednotlivci, celkem byla shromážděna částka 74 457 Kč. Velkou zásluhu na zřízení měšťanské školy měli: předseda NV, řídící učitel v.v. Gustav Janků; místopředseda NV Jan Boucník, stavitel a majitel velkostatku Hubert Svoboda, školský referent NV Hynek Drašar, odborný učitel František Skrbek z Vranové a jiní.

Školní obvod byl vytvořen z obcí Křetín, Vřesice, Vranová, Lazinov, Prostřední Poříčí, Dolní Poříčí, Sulíkov. Škola měla 134 žáků. Vyučující: F. Konečný, F. Skrbek, L. Vlachová, J. Bajer, D. Vodák. Vyučovalo se jazyku českému, ruskému, latinskému, dále dějepisu, zeměpisu, biologii, politické výchově, chemii, fyzice, rýsování, výtvarné hudební a tělesné výchově, domácím naukám a náboženství.

Již v r. 1945 nalézáme v kronice povzdech, že při škole není zřízena tělocvična. Nemáme ji dodnes. Situace je alespoň částečně vyřešena v r. 1947, kdy je jednotou Sokol povoleno využívat k hodinám TV sál, nově zřízený naproti školní budově.

Z hlediska dnešních práv a svobod dítěte nás může zaujmout záznam o tom, jak žáci byli na začátku roku seznámeni se směrnicemi pro vyučování a se základními předpisy o chování ve škole i ve veřejnosti.

Osmiletá škola střední

Ve školním roce 1953/1954 byla měšťanská škola změněna na Osmiletou střední školu, došlo ke spojení školy obecné a měšťanské v jeden celek. Celkem bylo vyučováno 200 žáků. Učitelství sbor: ředitel Frant. Konečný, učitelé Burkoň I., Skrbek F., Šustr V., Vybíral F., Staňková J., Kudličková V.

Ve školním r. 1959/1960 na škole vyučovali J. Staňková, Nečasová M., F. Skrbek, V. Šustr, J. Dvorský, J. Nečas. Škola měla 169 žáků v 6 třídách (1. – 9. ročník).

Od 1. 9. 1960 vyšlo ustanovení, podle kterého žáci dostávali učebnice a učební pomůcky zdarma. V kronice je ředitelem školy uvedeno, že závěrem prázdnin jsou již všechny školní potřeby pro žáky připraveny, pouze některé úzkoprofilové zboží – např. pastelky budou dodány až v říjnu.

Ředitel školy F. Konečný odešel do důchodu v r. 1963 a na jeho místo nastupuje Josef Novák. Učitelství sbor: B. Pelíšková, J. Staňková, Z. Víšková, F. Skrbek, V. Šustr, F. Němec, J. Dvorský. Na školu dochází 178 žáků. Pro lepší dostupnost je zřízen v prosinci 1963 tzv. školní autobus, který v 7.00 vyjel ze Sulíkova přes Vranovou a Lazinov do Křetína a dále pokračoval na Prostřední a Horní Poříčí. Při škole již od r. 1948/1949 pracovala řada zájmových kroužků, v r. 1963 pracuje při škole kroužek fotografický, výtvarný, zdravotnický, sportovní a branný, velký úspěch zažívá stolní tenis.

Od r. 1949 fungovala při škole školní kuchyně. V r. 1964 projevila inspekce nespokojenost s technickým vybavením jídelny a kuchyně (žáci obědvali přímo v kuchyni). Za pomoci občanů proběhla v červenci 1964 modernizace školní kuchyně. V dosavadním bytě kuchařky byla vybudována školní jídelna, která se stala chloubou školy. Rekonstrukce prostor školy pak v dalších letech pokračovala položením parket, obkladů, výměnou oken, opravou omítek, atp.

Připomeňme si také těžkosti, které doprovázely výběr povolání tehdejších absolventů školy. Např. v r. 1963 Odbor pracovních sil ONV v Blansku vrátil přihlášky do učení 4 žákům, protože s nimi počítá pro práci v zemědělství. Dotčených žáků se na jejich názor nikdo neptal, rozhodující bylo, zda jejich rodiny vlastní nad 1ha zemědělské půdy. Pro nábor na jednotlivá povolání byla stanovena směrná čísla pro každou školu.

Ve školním roce 1968/69 počet žáků vyskočil nad 200 (203). Byla přijata nová školnice paní Eva Mareschová. Učitelství sbor tvoří J. Staňková, H. Němcová, M. Křížová., F. Němec, F. Skrbek, H. Včelařová, V. Šustr, V. Kolouchová a ředitel Josef Novák.

Ve školním roce 1973/74 odchází do funkce školního inspektora ředitel Novák a na jeho místo nastupuje F. Skrbek.

Základní devítiletá škola

Učitelé ve školním roce 1974/1975: Staňková J., Němcová H., Kopáčková L., Kopecká J., Vaněrková V., Kubínová J., Lamařová H., Brtnická E., Jež J.

V příštím školním roce navštívili školu turisté z Leningradu.

V r. 1976/1977 jmenován nový ředitel M. Sedláček, F. Skrbek odchází do důchodu.

Do školy dochází 172 žáků.

V letech 1977/1978 konečně nacházíme zmínky o provozních zaměstnancích. Mimo výše uvedenou školnici E. Mareschovou pracuje ve škole uklízečka M. Doskočilová, vedoucí školní jídelny Marie Honzáková a kuchařky M. Peterková a L. Klofáčová.

Do školy dochází 183 žáků.

V následující školním roce 1978/1979 bylo zahájeno vytápění školy elektrickým proudem. Pod ředitelství ZDŠ Křetín byla přiřazena malotřídní škola v Horním Poříčí.

Na škole vyučovali: Staňková J., Němcová H., Vlach J., Skrbek F., Kubínová J., Jež J., Brtnická E., Kopecká J., Vladíková Z.

Ve I. pololetí školního roku bylo oznámeno školským odborem ONV, že 2. stupeň školy přejde od 1. září 1979 do nově vybudované školy v Letovicích. Po nesouhlasném vyjádření místních orgánů státní správy bylo toto rozhodnutí o rok odloženo.

O výsledcích práce zdejších učitelů vypovídá celookresní statistika výsledků přijímacích zkoušek na střední školy – žáci ZDŠ Křetín byli k přijímacím zkouškám výborně připraveni, škola obsadila 1. místo v okrese.

Ve školním roce 1979/1980 byl dosavadní ředitel školy M. Sedláček přeložen do Boskovic, na místo ředitelky byla jmenována Helena Němcová. Z nových učitelů uveďme A. Keršnerovou, důchodce J. Kotoulka a I. Burkoně.

Zatímco na I. stupni se poprvé v historii všechny ročníky vyučují samostatně, na II. stupni dochází ke spojení 6. a 7. ročníku do jedné třídy.

Teprve 6 dní před zahájením nového školního roku 1980/1981 rozhoduje OŠ ONV v Blansku o zrušení 5. – 9. p.r. ve Křetíně. učitelé II. stupně přecházejí spolu se žáky na nově zbudovanou školu v Letovicích, uklízečka M. Doskočilová přechází na nově budovanou Mateřskou školu ve Křetíně.

Základní škola Křetín

Na škole ve Křetíně tedy zůstává pouze I. stupeň, 1. – 4. p.r. Co se týká počtu žáků – ve čtyřech třídách bylo vyučováno na dnešní dobu neuvěřitelných 91 žáků.

Pod vedením H. Němcové na škole působí A. Keršnerová, J. Vlach, J. Jež.

Největší starostí učitelů i provozních zaměstnanců bylo přestěhování školy do budovy dříve sloužící II. stupni. S vypětím všech sil se to za necelý týden podařilo. Dokonce se podařilo vybudovat před školou sportovní areál s průlezkami. Ty jsou dodnes používány u nové školy.

Ve školním roce 1981/1982 na škole působí učitelé: Jan Vlach (po odchodu do důchodu L. Koníčková – Kroupová), A. Keršnerová, J. Jež, H. Němcová. Provozní zaměstnanci: E. Mareschová, školnice; M. Peterková a L. Klofáčová, kuchařky; M. Honzáková, vedoucí ŠJ. Do školy dochází 86 žáků.

8. 10. 1982 byla ve Křetíně slavnostně otevřena Mateřská škola.

V r. 1987/1988 byla při škole poprvé zřízena školní družina. Jako vychovatelka byla přijata Dobromila Kupsová, později Ilona Ježová.

Svůj volný čas netrávily školní děti pouze ve školní družině. Dobrou tradicí školy je také pestrá nabídka zájmových kroužků při škole. Ve školním roce 1989/1990 při škole pracoval kroužek zdravotnický, recitační, taneční a rybářský, v rámci nepovinných předmětů se vyučovaly pohybové hry. Na škole působila H. Němcová, ředitelka; V. Španělová, J. Hlaváčková, I. Pfefrová – učitelky, E. Mareschová, školnice, M. Vítková a L. Klofáčová, kuchařky; A. Doskočilová, vedoucí stravování.

Ve školním roce 1991/1992 byl na školu jmenován ředitel P. Najbr, učitelé H. Němcová., A. Šoch, I. Pfefrová, vychovatelka I. Ježová. Po odchodu školnice paní Mareschové přichází H. Dvořáková.

Ve školním roce 1992/1993 je ke škole připojeno elokované pracoviště – 1. třída na znovuzřízené škole v Horním Poříčí. Počet žáků ve škole: 80. Po roce se třída na H. Poříčí osamostatnila.

Ve školním roce 1993/1994 počet žáků klesnul na 62. Učitelé uspořádali veřejné vystoupení školy, tehdy spojené s karnevalem. Odezva a zájem rodičovské i širší veřejnosti vedl k tomu, že podobné akce našly své stálé místo v plánech školy. Pořádáme vystoupení Vánoční, Jarní, ke Svátku Matek, ke slavnostním příležitostem obce a jejich složek.

V této době se zřizovatel školy začíná vážně zabývat technickým stavem školní budovy. Obvodové zdi školy vykazují velké praskliny, třesoucí se stropy ve třídách a drolicí se omítka a zdivo ukazují na narušenou statiku staré budovy.

Školní rok 1995/96 se stává pro umístění školy zlomovým. Dne 12. 11. 1996 na škole proběhla kontrola BOZP. Inspektorka bezpečnosti práce pro Moravu a Slezsko p. Černá uznala stav budovy za havarijní a škola byla náhle uzavřena 13. 12. 1995. Po několika dnech výuky v Sokolovně nastoupily děti předčasně na Vánoční prázdniny a teprve po provedení nutných statických úprav byla 8. 1. 1996 ve škole obnovena výuka. Obecní úřad ve Křetíně vzhledem ke vzniklé situaci získal finanční prostředky potřebné pro rekonstrukci nevyužité budovy MŠ, tak aby budova sloužila 1. stupni ZŠ. A tak děti, učitele a provozní personál čekal poslední školní rok ve vysloužilé školní budově.

Provoz nové, moderní školní budovy č.p. 142 byl slavnostně zahájen 1. 9. 1997 za přítomnosti řady významných osobností. Slavnostnímu zahájení předcházely horečnaté přípravy, neboť dokončovací stavební práce probíhaly takřka do poslední chvíle a nutné

úklidové a přípravné práce pak byly prováděny s vypětím sil všech zaměstnanců školy, nápomocni také byli někteří rodiče a svůj veliký podíl odvedli také zaměstnanci Obecního úřadu.

Nicméně 1. září byla škola v plném lesku a přivítala 58 žáků 1.- 5. ročníku. Učitelé P. Najbr, ředitel; L. Kroupová, I. Pfefrová, vychovatelka I. Dvořáková. Provozní zaměstnanci: školnice H. Dvořáková, kuchařky M. Vítková aj. Lžičařová, vedoucí školní jídelny A. Doskočilová.

Děti i zaměstnanci získali skutečně důstojný stánek vzdělávání. Školní budova má moderně zařízenou školní jídelnu, poskytuje dostatečné zázemí vyučujícím, žákům je k dispozici 5 učeben a velká školní družina. K řádnému vybavení školy nám sice chybí tělocvična, tento nedostatek byl alespoň částečně vyvážen zbudováním hřiště pro lehkotletické disciplíny v r. 2000.

V současné době na škole vyučují: ředitelka I. Pfefrová, L. Kroupová, D. Derňárová, vychovatelka D. Marvanová. Provozní zaměstnanci: školnice H. Dvořáková, kuchařky Z. Janků a J. Lžičařová, vedoucí školní jídelny L. Palová, účetní a hospodářka L. Minářová.

Na základní škole se nyní vzdělává 33 žáků, což je nejmenší počet v historii školy. Velice si vážíme přístupu zřizovatele školy – Obec Křetín, který školu provozuje i se zvýšenými finančními náklady. Nízký počet žáků ve třídách nám dává možnost a prostor věnovat se dětem individuálně a to v klidné, takřka domácí atmosféře, která není zatížena jevy, jako jsou např. problémy se šikanou, drogami apod. Děti jsou nejen vzdělávány, ale komplexně rozvíjeny, vedeny k trvalejším hodnotám, vychovávány ke slušnosti a toleranci.

Ve své práci se snažíme trpělivě navazovat na to množství dobrých kantorů, kteří zdejší školou prošli a dávno před námi dokázali předávat dětem svoje myšlenky a dovednosti.

Mateřská škola

„K novým školním a předškolním zařízením, která byla uvedena do provozu v říjnu 1982 patří i mateřská škola v Křetíně. Nová budova slouží svému účelu od 8. 10. 1982.“ Tak je zapsána zpráva o nové mateřské škole v její kronice.

Po zpracování technické stavební dokumentace Vysokým učením technickým v Brně byla tato stavba zahájena na jaře 1976. Její realizace byla svěřena Školským stavbám Brno. Hrubou stavbu se ve spolupráci s občany podařilo dokončit na podzim roku 1980. Během dvou let byl potom dokončeny práce uvnitř MŠ. Hodnota nové mateřské školy byla 3,7 mil korun. V říjnu 1982 byl provoz MŠ zahájen.

MŠ byla dvoutřídní a zapsáno bylo 54 dětí. Ředitelkou školy byla paní Věra Loubalová z Letovic, učitelkami paní Alice Novotná a Milada Matušková z Letovic, Lenka Benešová ze Křetína. Jako kuchařky pracovaly paní Marie Klofáčová a Dana Egerová, uklízečkou byla paní Marie Doskočilová. V MŠ topil pan Emil Pok, o stravování se starala paní Marie Honzáková.

Do r. 1988 byla mateřská škola dvoutřídní a různě se zde měnil učitelský sbor. Pracovala zde p. uč. Klímová z Boskovic, Helena Fabiánová z Boskovic, Alena Řezníčková z Vranové a Ivana Ševčíková z Hrádkova.

V r. 1988 se z dvoutřídní MŠ pro malý počet dětí stává škola jednotřídní. Je zde zapsáno 31 dětí, jako ředitelka pracuje p. Věra Loubalová a jako učitelka p. A. Novotná, později L. Benešová. Změnil se i provozní personál, jako školnice pracuje paní Marie Zedníková, práci kuchařky vykonává paní Zdeňka Janků. Topičem byl pan František Flok. Takto školka pracuje až do r. 1991. Pak odchází p. ředitelka Věra Loubalová a na její místo nastupuje paní Jarmila Levá. Proběhly i další změny. Jako topiči pracují A. Král, L. Eger, J. Boucník, ved. stravování paní Věra Janoušková.

V r. 1994 se mateřská škola přestěhovala do rekonstruované budovy ZŠ (č. p. 55) a původní budova MŠ je rozsáhle přestavěna na ZŠ.

Zrekonstruovaná budova MŠ připomíná zámeček a je umístěna uprostřed krásné zahrady. Není zde kuchyně, stavování zajišťuje ZŠ, jinak zde děti mají vše, co potřebují.

Vedoucí stravování se stává paní Alena Doskočilová. Již nepotřebujeme topiče, protože je zde topení elektrické.

V prosinci r. 2002 došlo ke spojení ZŠ a MŠ Křetín pod jeden právní subjekt. Ředitelkou tohoto společného zařízení je Mgr. Ivana Pfefrová. Obsazení MŠ: vedoucí učitelkou MŠ je paní Jarmila Levá, učitelka Lenka Benešová, školnice paní Marie Zedníková.

... a na závěr

V předcházejících řádcích jsme se pokusili oživit historii školství ve Křetíně a přinést vzpomínku na co nejvíce lidí, jejichž životy byly a jsou s historií školy spojeny.

Naše bývalé žáky, rodiče a přátele školy pak zveme na všechny školní akce, kde budou srdečně vítáni.